

(ט) כי את אשר יישנו פה וגו', ואות אשר איננו פה - בחיבור הנה עפננו היום. ועליהם נאמר לנויאל יב (ט) ומצדיקי הרבים פוכחים לעולם ועד, ואוותם הפוכחים לשינוי קנים לעולם ולעולם עולמים. ונאמר בהם, והיה ורעד בוכבי השמים, שהוא העמוד האמצעי, שהוא אפה תsuma הרים, ולא פוכחים ממשים, שנאמר בהם (ישעה נא) כי שמים בעשן נמלחו, (תהלים קב) הקה יאבדו ואפה תעמד.

ועוד והמשכלים, אלו שיש בהם של לדרעת את גורת הנשות שליהם, מלאו הפסירם שהם דברים שנזרקים מעשר ספירות, עליהם נאמר (תהלים ט) הרים מספרים כבוד אל. שבלם מלאים סגולות. ואוותם אנשי מדות, נשמותיהם רשותם שם, ומהם אצילותיהם. מצהה של המלכות הם בני מלכים, שנאמר בהם כל ישאל בני מלכים, ומצד זה יוצאים מישראל מלכים. ומצד של הצדיק נקראו צדיקים. זהו שבחות (ישעה ט) ועמק כלם צדיקים. ומהצד של נצח והוד נקראו נבאים. ומהצד של העמוד האמצעי נאמר בהם (ירמיה ט) ואנכי נטעית שורק כליה זרע אמרת, ועליהם נאמר (מלאכיה) תורת אמרת, מהצד הדרכם בפיהו. ומהצד של הגבורה נקראו גבורים עזמים בפרץ דוחים את הגורות. ומהצד של החסד נקראו חסידים. ומה הצד של חכמה ובינה נאמר בהם כלנו חכמים כלנו נבונים.

ומצד של הפטר, שהוא הראשון של הכל, הם ראשינו ישראל, עליהם נאמר אנשי מדות. אלו הם המשכילים שיש בהם של

סגיין מתכונין לגביה דאטמר בהון (דברים כת י) כי את אשר יישנו פה וגו', ואת אשר אינני פה, בהאי חבורא, עמו הרים. ועליהו אטמר (נויאל יב) ומצדיקי הרבים פוכחים לעולם ועד, באנוון כוכביה דיהון קימין לעלים ולעלמי עולם, ואטמר בהון (בראשית כב י) והיה זרע כוכבי הרים, דאייה עמודא דאמצעיתא, דאייהו (מ"א ח ט) אפה תsuma הרים, ולא כוכביה ממשיא דאטמר בהון (ישעה נא ח) כי שמים בעשן נמלחו, (תהלים קב יט) המה יאבדו ואפה תעמד.

ועוד והמשכלים, אלין דאית בהון של למנדע גיזרו דגשمتין דיליהון, מאلين ספירין דאנון מלין גיזרן מעשר ספירין, דעליהו אטמר (תהלים יט ב) הרים מספרים כבוד אל. דכליהו מלין סגולות, ואנוון אנשי מדות, גשمتין דיליהון רשיין תפין, ומתרמן אצילותהון, מפטרא דמלכות אנוון בני מלכים, דאטמר בהו כל ישראל בני מלכים, ומפטרא דא נפקין מישראל מלכים.

ומפטרא הצדיק אתקריאו צדיקים, הדא הויא דכתיב (ישעה ס כא) ועמק כלם צדיקים, ומפטרא דנצח והוד אתקריאו נבאים. ומפטרא דעמודא דאמצעיתא. אטמר בהו (ירמיה ב כא) ואנכי נטעית שורק כליה זרע אמרת, ועליהו אטמר (מלאכיה) תורת אמרת הדרכה בפיהו, ומפטרא דגבורה אתקריאו גבורים עזמים בפרץ דוחים את הגורות. ומפטרא דחסד אמרת חסידים. ומפטרא דחכמה ובינה אמרת בהו כלני חכמים כלני נבונים.

ומפטרא דכתר דאייהו רישא דכלא אנוון ראשיא אלפי ישראל, דעליהו אטמר אנשי מדות, אלין אנוון המשכילים דאית בהון של למנדע למאיריהון, דריין

להפир את רפונם, שטודות רבונם אין מתחשים מהם, שבלם קי ביחסמה בחיפור הזנה.

ולאלה שהם במדות הללו, ארייך לגולות סודות טמירים. אבל מי שמנгла סודות לרשיים, כאלו מגלה עריות בתורה. שבני שפהה הרעה לילית, אם של הרשעים, ערובכיה רעה. מי שמנгла סודות התורה, גורם לאזיק שהוא יסוד, שנאמר בו (תהילים כה) סוד ה' ליראי, שהסתלק מפניו הטעון ומן השכינה. זהו שפטותיך (איוביד) אזי לו מים מנויים ונהר יחרב ויבש.

באותו זמן אומם הצדיקים למטה עננים מהכל, עננים מסודות התורה, עננים בגוף. וכל מי שמנгла סודות לאזיקים, גורם לאזיק להאריך בסודות התורה,

ולשכינה, שהאור נקרא ר"ג. ובאותו הזמן ומשפליים יונחו בזוהר הרקיע. מה זה פותח? תורפה של משה רבנו עליו להשлом, העמוד האמצעי, על לשם נקרא החביר הזנה ספר הזהר. והשכינה מאירה בו, וזהרת בלכנה מן השם. שהשמש מאירה בשעה קרים גדולים, והלבנה בשכניתם כלולה משבע.

שם אבגית"ץ, עליהם נאמר (ישעה ו ב) שיש שש נפחים שיש נפחים לאחד. והשם הזנה הוא סגולתו לכבודות ולנסמה, כshawlah למעלה בכל לילה ולילה להעיד על המעשים הטובים של האדם, ולחשילו מפלאכי הבחלה ומפל המזיקים והרווחות ולילין ושדים, ובהם פורחת למעלה. בשתי אותן מפל שם תכפה פניה מהם, בשתי אותן פורחת למעלה, אף כד אוותיות פורחת למעלה, אף כד לרווח ואך כה לנפש. עד כאן.

דמאריהון לא אטהפין מניהו. דכליהו הוו באספנותא בחבורה דא.

ולאלה דין באין מהות צריך לגלאה רזין טמירים. אבל מאן דמגלה רזין לרשיעיא, באלו מגלה ערין באורייתא. דבני שפהה בישא לילית אמא דרשיעיא ערובייא בישא. מאן דמגלה רזין דאוריתא גרים לצדק דאייהו יסוד, דאתמר ביה (זהלים מה י) סוד ה' ליראיו, דאסטלך נביעו מנה ומן שכינטא, **הדא הוא דכתיב** (איוב יד יא) **אזו מים מנויים** **ונחר יחרב וייבש.**

בזהוא זמן צדייקיא לתחא עננים מכלא, עננים מרזין דאוריתא, עננים בגופא. וכל מאן דמגלה רזין לצדייקיא, גרים לצדק **לאנחרא ברזין דאוריתא, ולשכינטא דאור ר"ז אתקרי.**

ובזהוא זמן והמשבליים יזהרו בזוהר הרקיע. מיי בזוהר, דראגא דמשה רבנו עליו השלום, עמידא דאמצעיתא, דעל שמה אתקרי האי חבירא ספר הזהר. ושכינטא ביה נהרא ונזהרא בסיחרא מן שמשא. דשם שא נהייא בשיטת טוין רבביין, וסיחרא בשביעה כלילא משבע.

שם אבגית"ץ, עליהו אתمر (ישעה ו ב) שיש בנפחים שיש בנפחים לאחד. והאי שמא איהו סגולתא דיליה לבסהה ולנשמה, כבד סליקת לעלה בכל ליליא וליליא, לאסחדא על עובדין טבין דבר נש, ולישזביה ממלאכי חבלה ומפל מזיקין ורוחין ולילין ישדין, ובהן פרחת לעלה. בשתיים אתון מפל שם תכפה אנפהה מנהון, בשתיים אתון תכפה רגלאה, ובשתיים אתון פרחת לעלה, ואוף כי לרווח ואך כה לנפשא.

אב"ג ית"ץ קר"ע שט"ז נג"ד יכ"ש בט"ר צת"ג חק"ב טנ"ע יג"ל פז"ק שקוzeitigת שהגנומה פורחת בהם למעלה בכל לילה וליליה, וזהי נשמת כל חי, שהאצליות מן האם העליונה, ושבעתה השמות הללו שפונחת בהם הם שבע, שליליים בכתם, שביע, שהיא השכינה התקתונה, כוללה משבע ספרות, שעליהם אמר דוד (דברי הימים א, כט) לך כי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח כי כל בשים ויבארץ.

והאם העליונה היא הנשר הגדל בעל הבגנים, האדם הגדל, חכמה, ועשר חכמוות נקראו עשר ספריות מאדו. וכתר עליון נקרוא מצדו חכמה קדימה, והיא יוד'ה וא"ו ה"א, שהחפותתו בעשר ספרות, אבל האם העליונה נשר עליון, שהחפותתו בשבע, והיא השמינית, ובها שבחו של משה. או ישיר משה, ומפניו חמוץ את סוד קין האפור, שלח תשליח את האם של אצליות. אריה חסיד, שור גבירה, זיהי הפרכה העליונה. המרכבה השניה, תפארת אדם שנייה, שנאמר בו (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם, דמות אריה שור נשר. נצח הוד יסוד מלכות היה תנכית כלם. זהו היסוד של תיקון אחד.

אבל מצד הנשמה הם נקראו שרים, ומהצד של רום - חיות, שנאמר בהם (שם) ורמות החיות מראייהם בגחליל אש בערות כמראה הלוודים היא מתהלהכת בין המיות. ונאמר בהם (שם) ומתוכה דמות ארבע מיות וזה מראייהם דמות אדים להנה. ורוחה היא מצד העמוד האמצעי, ויש לה ארבעה פנים, פמו זה יש

אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ז, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת. **דנסמطا בהון פרחת לעלא בכל ליליא וליליא, והאי איהו נשמת כל חי, דאצילוותא מאמא** (דף קיד ע"ב) עלאה, **ושבע שמהן אלין דפרחת בהון, אנון שבע, דכלילן בית שבע דאייה שכינקת פתאה, קלילא משבע ספירן, דעליהו אמר דוד** (דברי הימים א, כט) לך כי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשים ויבארץ.

ואמא עלאה איה הנשר הגדל בעל הבנים, אדם הגדל, חכמה, ועשר חכמוות **אתקריאו עשר ספירן מسطרה, וכתר עליון אתקריא מسطרה חכמה קדימה, ואייה יוד'ה ה"א וא"ו ה"א, דאטפתוטה בעשר ספירן, אבל אמה עלאה נשרא עלאה דאטפתוטה בשבע, ואייה תמיינאה ובאה שבח משה.**

או ישיר משה (שמותטו א). **ומעה תשכח רזא דקן צפור,** (דברים כב ז) **שליח תשלה את האם דאצליות. אריה חסיד, שור גבירה, האי איה מרכיבתא עלאה.** מרכיבתא תנינא, תפארת אדם התנינא, דאטפר ביה (יחזקאל א) ודמות פניהם פני האם, דמות אריה שור נשר, נצח הוד יסוד מלכות היה תנכית פליהו, האי איהו רזא דתקונא חדא.

אבל מسطרא דנסמطا אתקראו שרים. **ומسطרא דרואה חיות, דאטפר בהון (שם) ודמות החיות מראיהם בגחליל אש בערות כמראה הלוודים היא מתהלהכת בין המיות. דקה ואטפר בהון (שם) ומתוכה דמות ארבע חיות וזה חיות זהה מראיהם דמות אדים להנה.**

וירוחה איהו מسطרא דעמודא דאמצעיתא, **ואית לה ארבעה פנים, בגונא דא אית**